

около входа ѝ са наредени инструментите.

Платът за палатката е направен от същия здрав черен козяк, използван от гребенарите и загунджиите. Когато е мокър, той се свива и става практически непромокаем. Когато изсъхне, дотолкова се разширява, че става възможно през него да се забележат движенията на хора извън палатката.

Кашикджис – лъжичари, които се наричат още рудари. Познати са в България като правачи на дървени корита – копанарис, коритарис. Впрягат биволи....Лагерът им е извън селото ... Палатките им са широки, традиционни, но по-високи от другите. Навсякъде около палатките им е покрито с талаш. Виждат се и каруци, с техните дървообразни скелети, покрити отгоре с хасъри, здраво хванати в страни.....

Когато рударите разположат лагера си около Варна, за да продават своите изделия в града, те не идват с целите си семейства и са без биволите... В този случай те вземат само малки палатки.... това продължава обикновено четири дни, през които българските власти им позволяват да разпънат палатките си в северната част на града, до болницата, където другите цигански групи не биха могли да мечтаят да разпънат палатките си (те правят голяма мръсотия)...

...Тези цигани са просто номадското подразделение на племето на решетарите. Като своите уседнали братя, те, макар и мюсюлмани, съвсем скоро са преминали към Исляма, някои наистина твърде скоро, за да помнят този факт. По външен вид те много си приличат с уседналата част от племето....Странно, но техните палатки често са по-бедняшки и парцаливи дори от загунджийските; но въпреки че имат същата форма като последните, те не са направени от козяци, а от зебло....

...Те рядко се настаняват край Варна, предпочитайки околностите на по-малките градове и заобикалящите ги села. Обитават главно басейна на лъкатушешката река Камчия, но казват, че произхождат от земи в областта на Силистра, понастоящем намиращи се в Румъния. Не са многобройни....

Точно от другата страна открих, опънати в песъчливата земя, шест палатки на номади мюсюлмани-решетари. В палатките отвърте и отвън мъже, жени с ярки цветове, многоцветни шалвари и шарфове, тържество на червеното и бялото, като светлокафявите зебла на палатките успяваха да пропъдят меланхоличното и мрачно настроение, породено от вида на черните козякови палатки на рударите и тяхното червеникавокафяво облекло.

... Диниковларс – колари, впрягат биволи (волове) като с тях теглят